

Fővárosi Ítéltábla

16.Gf.40.163/2022/12.

A Fővárosi Ítéltábla a Winkler és Társai Ügyvédi Iroda (cím1; ügyintéző: dr. Winkler Mária ügyvéd) által képviselt felperes cím3) felperesnek a Burai-Kovács, Perlaki, Stanka, Szikla és Társai Ügyvédi Iroda cím4 ügyintéző: ifj. dr. Burai-Kovács János ügyvéd) által képviselt alperes cím5 alperes ellen adásvételi szerződés létrehozása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2022. március 4-én kelt 17.G.41.154/2021/13. számú ítéletével szemben a felperes által benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a perköltségre vonatkozó fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 75.375 (hetvenötezer-háromszázhetvenöt) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes módosított keresetében a közte mint vevő és az alperes mint eladó között a helyiség, alatt nyilvántartott ingatlan vonatkozásában elsődlegesen nettó 181.000.000 forint vételáron, másodlagosan a 2018. június 1-i árverési kezdő időponttal meghirdetett árverési hirdetményben meghatározottak szerint, harmadlagosan a felek 2018. október 10-i adásvételi szerződés tervezete szerinti tartalommal adásvételi szerződés létrehozását, az ingatlan 1/1 tulajdoni hányadának vétel címén a tulajdonába adását és a tulajdonjogának az ingatlannyilvántartásba bejegyzését, továbbá a perköltsége megfizetését kérte.

[2] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását és felperes perköltségben marasztalását kérte. Perköltségként a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (2) bekezdés b) pontjára hivatkozással a 27 %-os áfat magában foglaló 5.092.700 forint ügyvédi munkadíjat számított fel.

[3] Az elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) a 2021. január 8-án kelt 25.G.40.705/2020/15-I. számú ítéletével a felperes keresetét és az alperes eljárás megszüntetése iránti kérelmét elutasította.

[4] A Fővárosi Ítéltábla a 2021. június 16-án kelt 16.Gf.40.062/2021/7. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletbe foglalt permegszüntetés iránti kérelmet elutasító rendelkezését nem érintette, az elsőfokú bíróság ítéletének a kereset elutasító rendelkezését – a perköltségre kiterjedően – hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot e körben új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A felperes másodfokú perköltségét 2.005.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjból és 2.500.000 forint fellebbezési illetékből, az alperesét 2.005.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló összegben állapította meg.

[5] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a 2022. március 4-én kelt 17.G.41.154/2021/13. számú ítéletével a kereset elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 8.020.000 forint + áfa perköltséget.

Az ítélete indokolásában a perköltség megállapításánál 181.000.000 forint pertárgyértékre volt figyelemmel. A Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes jogi képviselőjének az IM rendelet 3. § (2) bekezdés a), b) és c) pontja alapján meghatározott 4.010.000 forint + áfa ügyvédi munkadíj, valamint a 16.Gf.40.062/2021/7. számú másodfokú végzésben megállapított 2.005.000 forint + áfa ügyvédi munkadíj és a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban az IM rendelet 3. § (4) bekezdésében foglaltak alapján a munkadíj 50 %-ának megfelelő további 2.005.000 forint + áfa összeg, mindösszesen 8.020.000 forint + áfa megfizetésére.

[6] Az ítélet perköltségre vonatkozó részével szemben a felperes fellebbezett. A kiegészített fellebbezésében az ítélet e részének megváltoztatásával a perköltség 5.005.000 forintra mérséklését kérte akként, hogy a perköltség a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.062/2021/7. számú végzésében megállapított 2.005.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjon felül az IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján az elsőfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíj 2.000.000 forint + áfa és a megismételt eljárásban felmerült ügyvédi munkadíj 1.000.000 forint + áfa összegéből áll.

A perköltség megváltoztatásának pontos mértékét nem tartalmazó fellebbezésben előadottak szerint a perköltség megállapítása jogszabálysértő módon történt, mivel az alperes a megismételt eljárásban elmulasztotta a perköltségét a Pp. 81. §-ának megfelelően felszámítani.

Ezen túlmenően a megállapított ügyvédi munkadíj összege kirívóan magas, az az IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján mérsékelendő, mivel – a kirívóan magas pertárgy értékére is tekintettel – nem áll arányban a ténylegesen végzett ügyvédi tevékenységgel.

Hivatkozott továbbá arra is, hogy – bár az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmet elutasította – indokolásában gyakorlatilag elfogadta a peres eljárásban előterjesztett érvelését.

A fellebbezés kiegészítésében kifejtette, hogy a perköltség körében az ügyvédi munkadíj megállapításakor figyelembe veendő az elvégzett munkával való arányosság követelménye, valamint a kiegyenlítési elv, azaz annak követelménye, hogy a jogi képviselő a per ellátásával okozati összefüggésben és szükségszerűen felmerült költségei megtérítését kérheti. Az elsőfokú bíróság által megállapított 8.020.000 forint + áfa összegű perköltség vélhetően jelentősen meghaladja az alperesnél költségként ténylegesen felmerült ügyvédi munkadíj összegét. Kimutatta, hogy amennyiben „a Budapesten elfogadott” 25.000 forintos ügyvédi óradíjjal számolunk, a megítélt perköltség összege azt feltételezné, hogy a képviselő ellátása közel 320 óra munkával járt, amely nem reális. Hivatkozott az IM rendelet azon megfogalmazására, amely szerint a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban ügyvédi munkadíjként *legfeljebb* az elsőfokú munkadíj 50 %-a állapítható meg.

[7] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet fellebbezéssel támadott rendelkezése helybenhagyását és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

Kifejtette, hogy a felperes által állítottakkal ellentétben a 14. számú ellenkérelmében, majd a korábban folyamatban volt másodfokú eljárásban benyújtott fellebbezési ellenkérelmében a perköltségét az IM rendelet 3. § (2), illetve (5) bekezdésére hivatkozással felszámította, a Pp. 81. § (1) és (5) bekezdésében foglaltaknak megfelelően. A megismételt eljárásban a Pp. 386. § (3) bekezdésében foglaltakra is tekintettel további kérelmet előterjesztenie nem kellett, a korábbi eljárásban foglalt kérelme arra „mutatis mutandis” alkalmazandó.

Kifejtette, hogy az IM rendelet 3. § (6) bekezdése szerinti mérséklés a bíróság mérlegelési lehetősége, a mérséklés elmulasztása jogszabálysértést nem valósíthat meg.

Előadta, hogy az ügy bonyolultsága és a ténylegesen végzett ügyvédi tevékenység mértéke sem indokolja a mérséklést. A másodfokú és a megismételt eljárásban a felperes keresetét kétszer módosította, érdemi beadványai száma 10, amely mellékletek nélkül 168 oldalt tesz ki. Erre 8 darab, mellékletek nélkül 114 oldalnyi beadványt szerkesztett. A perben 7 tárgyalás megtartására került sor, a beadványok mellékleteinek mennyisége az 1000 oldalt meghaladja. A felperes beadványainak tanulmányozásával, a saját beadványok szerkesztésével, valamint a tárgyaláson való részvétellel és az ezekhez szükséges jogi kutatómunka elvégzésével a belső nyilvántartása szerint 343,66 órányi jogi képviselői tevékenység merült fel.

[8] A felperes a fellebbezési ellenkérelemre tett észrevételében kifejtette, hogy az alperesnek a megismételt eljárásban is a perköltségét felszámító nyilatkozatot kellett volna tennie, a korábbi eljárások során tett nyilatkozatai a Pp. 386. § (3) bekezdése alapján sem értelmezhetők kiterjesztően.

Az alperes perköltségigénye eltúlzott, az általa belső nyilvántartásban kimutatott időráfordítás a perben irreleváns.

[9] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (3) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[10] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában írt feltételek hiányában a felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

korlátai között gyakorolta; nem érintette az ítéletnek a fellebbezéssel nem támadott, a keresetet elutasító, valamint az 5.005.000 forintot meg nem haladó perköltség megfizetésére kötelező rendelkezéseit.

[11] A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozatlan.

[12] A felperes a perköltség vitatott összegét még nem tartalmazó fellebbezésében egyrészt a megismételt elsőfokú eljárásban a perköltség alperes általi felszámításának hiányára, a Pp. 81. § (1) bekezdésének megsértésére, másrészt a megállapított perköltség aránytalanul magas voltára, a szükséges mérséklés mellőzésére mint anyagi jogszabálysértésre hivatkozott.

[13] A fellebbezése kiegészítésében azonban az elsőként megjelölt eljárási szabálysértésre a Pp. 371. § (1) bekezdés b) pontja szerinti fellebbezési kérelmet nem alapított. Csupán a 2.000.005 forint perköltség 1.000.000 forintra mérséklését kérte, az összeg eltúlzottsága okán. A megismételt elsőfokú eljárásra megítélt perköltség egészének mellőzését nem indítványozta. A Fővárosi Ítéltábla ezért – a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés korlátai között eljárva – az alperesnek a megismételt elsőfokú eljárásban járó perköltség megállapításának megalapozottságát nem, csupán – a fellebbezési kérelemnek megfelelően – a megállapított összeg eltúlzottságát, annak mérséklése indoklását vizsgálta.

[14] A Fővárosi Ítéltábla e körben elsődlegesen azt rögzíti, hogy – az alperes hivatkozásával ellentétben –, mind az elsőfokú, mind a megismételt elsőfokú eljárás vonatkozásában anyagi jogi szabálysértést valósíthat meg, ha az elsőfokú bíróság az ügyvédi munkadíj összegét – noha annak feltételei fennállnak – helytelen mérlegelés folytán nem mérsékli. A jogszabálysértés, illetve téves jogalkalmazás megállapítására ugyanis az a tény is alapot adhat, ha a bíróság valamely jogszabályi rendelkezést – amely alkalmazásának helye lett volna – nem alkalmazott (Pécsi Ítéltábla Gpkf.IV.40.193/2015/2.).

[15] Az IM rendelet 3. § (6) bekezdése értelmében a(z IM rendelet 3. § (2) bekezdése szerint felszámított ügyvédi) munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság a munkadíj eltérő összegben történő megállapítását indokolni köteles.

[16] Az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor az alperesnek az IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján felszámított ügyvédi munkadíjból álló perköltségét nem mérsékelte.

[17] A per egyszerű megítélésének nem minősíthető, abban a felperes hét, az alperes hat darab nagyobb terjedelmű, esetenként 20 oldalt is elérő érdemi beadványt szerkesztett. A felperes beadványainak mellékletét képező, az alperes jogi képviselője által szükségképpen áttekintett mellékletek száma szintén magas. A felperes keresetét egy alkalommal módosította, két alkalommal pontosította, amelyekre tekintettel az alperes érdemi ellenkérelmének megváltoztatása volt szükséges. A perben – a két határozathirdetés céljából tartott tárgyaláson felül – öt alkalommal folyt érdemi tárgyalás, az alperes jogi képviselője e tárgyalási alkalmak mindegyikén részt vett.

[18] Mindezekre tekintettel a pertárgyérték alapul vételével, az IM rendelet 3. § (2) bekezdés c) pontja alapján megállapított ügyvédi munkadíjból álló perköltség nem tekinthető eltúlzottnak, a jogi képviselő által ténylegesen végzett munkához képest aránytalanul magasnak.

A Fővárosi Ítéltábla megjegyzi, hogy az elsőfokú eljárás során a felperes maga is az IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján számított 4.010.000 forint + áfa összegű perköltséget kívánt érvényesíteni, nem találva eltúlzottnak ilyen összeget azért a jogi képviselői tevékenységért, amelynek nagyságrendje a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint egyezik az alperes jogi képviselője által végzett munkával.

[19] A Fővárosi Ítéltábla végül rögzíti, hogy a felperes perköltség megfizetésére kötelezése a Pp. 83. § (1) bekezdésén alapul, mivel a felperes a kereset elutasítása folytán pervesztesnek minősül. A pernyertesség-pervesztesség arányát nem befolyásolja, és az ellenérdekű fél perköltsége mérséklésére sem adhat alapot olyan körülmény, hogy az elsőfokú bíróság a kereset alapjául szolgáló érvelés egy részét esetlegesen megalapozottnak találta.

[20] A Fővárosi Ítéltábla a kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve a fellebbezett rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[21] A fellebbezés eredménytelennek bizonyult, a Fővárosi Ítéltábla ezért a Pp. 364. §-a szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperesnek a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján megállapított, 75.375 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére.

Budapest, 2022. szeptember 7.

dr. Rutkai Éva s.k.
a tanács elnöke

dr. Kolozs Balázs s.k.
előadó bíró

dr. Molnár József s.k.
bíró

A kiadmány hitelélül: